

عنوان مقاله:

به کارگیری سنجه های سیمای سرزمین در تخصیص کاربری اراضی

محل انتشار:

مجله آمایش سرزمین، دوره 8، شماره 1 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مریم سعیدصباپی - دکتری محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

رسول سلمان ماهینی - دانشیار گروه محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

سید محمد شهرآئینی - استادیار، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

سید حامد میرکریمی - استادیار گروه محیط زیست، دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، گرگان، ایران

نورالدین دبیری - استادیار، دانشکده فنی و مهندسی دانشگاه گلستان، گرگان، ایران

خلاصه مقاله:

ایجاد و حفظ لکه‌های بزرگ‌تر در چیدمان کاربری‌ها یا کاربرد مفهوم تراکم در چینش آن‌ها، معیار الهام گرفته‌ای از طبیعت است که می‌تواند به نحوی شایسته‌تر در به‌گزینی کاربری‌ها لحاظ شود. همزمانی معیار تراکم و پیوستگی در به‌گزینی کاربری اراضی، بیشتر، اتخاذ رویکردی پیشگیرانه است تا برآورد شدت تغییرات پس از وقوع حادثه. در این مطالعه به منظور چگونگی لحاظ تراکم و پیوستگی در به‌گزینی کاربری اراضی، منطقه مورد مطالعه مانند ماتریسی در نظر گرفته شد که هر سلول آن رنگ یا ارزشی دارد که نوع کاربری اختصاص یافته به آن را نشان می‌دهد. در چنین شرایطی چیدمان متراکم و پیوسته زمانی پیش می‌آید که همه پیکسل‌ها و نیز لکه‌های هم‌رنگ (هم‌ویژگی) در مجاورت هم قرار گیرند. با این فرض، مجموعه‌ای از معادلات برای دستیابی به تراکم و پیوستگی در تخصیص کاربری اراضی معرفی شده است. در نهایت، معادلات پیشنهادی در نمونه کاربردی از برنامه‌ریزی سرزمین در بخشی از شهرستان گرگان آزمون شدند. برای آزمون روش پیشنهادی الگوریتم هیبرید برنامه‌ریزی خطی و الگوریتم کلونی مورچگان به کار گرفته شد. نتایج نشان داد روش و معادلات یادشده توانسته است در دستیابی به این معیارها موفق عمل کنند.

کلمات کلیدی:

پیوستگی، تخصیص کاربری اراضی، تراکم، سنجه های سیمای سرزمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1807661>

